

Πώς απολαμβάνεις το καλοκαίρι;

Αρχιμανδρίτης Σεραφείμ Δημόπουλος (†).

Εάν το φθινόπωρο η φύση αναδιπλώνεται στον εαυτό της, περιπίπτει σε περισυλλογή και αυτοσυγκέντρωση, εάν την άνοιξη όλη η δημιουργία ξυπνάει και προετοιμάζεται για την παραγωγή, το καλοκαίρι είναι η εποχή όπου στο κορυφαίο της σημείο, στην ολότητά της παρουσιάζει, εκθέτει την εργασία όλου του χρόνου.

Είναι το πανηγύρι της δημιουργίας, ο θρίαμβος της εργασίας. Ό,τι προετοιμαζόταν όλο το χρόνο, το απολαμβάνουμε τώρα.

Είναι πράγματι η ωραιότερη εποχή του έτους. Η θάλασσα μια απέραντη γαλάζια ομορφιά, που πολλές φορές διαδέχεται τη βαθυπράσινη στοχαστικότητα του βουνού. Η χρυσίζουσα άμμος γεμάτη θεραπευτικές ιδιότητες σε περιμένει για να δυναμώσει, να ανανεώσει τα κύτταρα του κουρασμένου σου σώματος. Κι έπειτα αυτές οι βραχονησίδες, οι σιωπηλές, οι καρτερικές στη μανία του υγρού στοιχείου, οι ήρεμοι κολπίσκοι κάνουν τις ελληνικές θάλασσες τις ωραιότερες, τις μαγικότερες του κόσμου. Την ομορφιά της θάλασσας συναγωνίζεται εκείνη του βουνού. Του ελληνικού βουνού, του καταπράσινου, του ήρεμου, του στοχαστικού βουνού.

Τα βουνά μας στρόγγυλα από τα σμιλεύματα του χρόνου είναι πολύ διαφορετικά από τα ευρωπαϊκά βουνά, τα γρανιτώδη, τα κατακόρυφα που καταλήγουν σε πύργο κάποιου μεσαιωνικού ηγεμόνα. Το βουνό μας στην κορυφή του στολίζεται με το ολόασπρο εκκλησάκι του προφήτη Ηλία, της αγίας Μαρίνας, της Μεγαλόχαρης. Τι διαφορά! Όση είναι η διαφορά των ριζών μας, της καταγωγής μας.

Αυτή την ομορφιά, που με τόση απλοχεριά ο μεγάλος καλλιτέχνης ζωγράφισε τη φλούδα της γης, καλούμαστε να απολαύσουμε.

Πώς όμως απολαμβάνεις αυτή την ομορφιά; Την απολαμβάνεις αναμάρτητα, βυθισμένος στο πνεύμα και στη χάρη του Θεού; Γεύεσαι τους καρπούς της δημιουργίας συνδέοντας την απόλαυσή τους με τον Δημιουργό και Χορηγό; Απολαμβάνοντας την ροδοκόκκινη ανατολή ή την βερυκοκκένια δύση στοχάζεσαι ότι υπάρχει και άλλο φως απλό και ανέσπερο που είναι ασυγκρίτως ωραιότερο; Εάν έτσι απολαμβάνεις την ομορφιά, τότε το καλοκαίρι θα περάσει ωραία, χωρίς να σκονισθεί η συνείδησή σου από την θανατηφόρο αμαρτία. Θα έχεις τότε μια σωματική ανανέωση και μια πνευματική αναγέννηση.

Εάν όμως τη θερινή διακοπή τη συνδέσεις με τις κατώτερες απολαύσεις, εάν βυθιστείς στο έλος της αμαρτίας, εάν οι αισθήσεις σου κυνηγούν τις προσωπικές χαρές, εάν η λάσπη επικαθήσει στην ψυχή σου, ω τότε, θα μονολογείς και θα λες: Έλα, Σοφοκλή, εσύ ο τραγικός που πήρες τα θέματά σου από τη βασιλική δυναστεία των Θηβών! Έλα, Ευριπίδη, εσύ που διερευνούσες τις δυναστείες των Μυκηνών για να βρεις θέματα της τραγωδίας σου! Έλα και διερεύνησε τη ζωή μου, τα σπλάχνα μου. Και θα βρεις μέσα μου πόνο και οδύνη, φρίκη και απελπισία, θανάτους και ερείπια για να γράψεις τραγωδίες πιο συγκλονιστικές από τον Οιδίποδα Τύρανο.

Με αρχή και σύνθημα λοιπόν ένα αναμάρτητο καλοκαίρι, ας πάρουμε τη θερινή μας άδεια. Και όταν θα παρέλθει μέσα στη χάρη, θα μας αφήσει μια γλυκιά ανάμνηση. Γιατί το καλοκαίρι γρήγορα περνάει και θα έρθει το φθινόπωρο. Και πρόσεξε μήπως οι κεραυνοί του ελέγχου αυλακώνουν τη συνείδησή σου και η πικρία της αμαρτίας είναι μόνιμα στο στο-

μα σου. «Ο κόσμος παράγεται και η επιθυμία αυτού· ο δε ποιών το θέλημα του Θεού μένει εις τον αιώνα» (Α΄ Ιω. 2:17).

**Από το βιβλίο: † Αρχιμ. Σεραφείμ Δημόπουλου, ΛΟΓΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ Α΄.
Έκδοση Φιλ. Σωματείου «Ιωάννης ο Χρυσόστομος», Λάρισα 2015.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>